

Vivike: Jeg takker den højtærede statsminister for fremsættelsen af det foreliggende lovforslag. Man kan sige, at det er nødvendigt, men det er jo ikke altid, at det nødvendige bliver gjort, og det er ikke altid således, at det nødvendige bliver gjort i tide.

Ved gennemførelsen af en naturfredningslov eller en forbedring af en foreliggende lov er der tale om et spørgsmål mellem de døde og de levende, en afregning mellem de døde værdier og de levende værdier, mellem penge og mennesker, menneskers velfærd. Der opstår interessemodsætninger, når man skal forbedre en lov som naturfredningsloven.

Det er givet, at et spørgsmål om naturfredning mange gange kommer i modsætning til ejendomsretten, og det er menneskeligt forståeligt; men sådanne bestemmelser vil også komme i modsætning til spekulationsinteresser.

Jeg havde meget godt at sige om det foreliggende lovforslag, men da jeg i øvrigt kan tilslutte mig det, de ærede medlemmer hr. Jens Chr. Christensen og hr. Helge Larsen har sagt, er der ingen grund til at spille tingets tid med en udtalelse om alle de positive ting, som jeg synes der er i det foreliggende lovforslag. Det, jeg kunne tænke mig kunne komme til behandling i det udvalg, som bliver nedsat, var en noget tydeligere affattelse af nogle af paragraferne, så at loven blev lettere at administrere.

I nr. 12 i lovforslaget, som er en ændring til den gamle lovs § 22, står der:

„Uden for byer og bymæssige bebyggelser og uden for områder, der er omfattet af en godkendt byudviklingsplan eller byplan (dispositionsplan), skal der til større samlede bebyggelser, der ikke tjener et på stedet naturligt formål, erhverv eller helårsbeboelse, indhentes tilsladelse fra fredningsnævnet.“

Man har her udtrykket „større“, og det kan fortolkes på mange måder. Jeg håber at vi i udvalget kan få præciseret lidt tydeligere, hvordan det skal fortolkes.

I samme bestemmelse har man ordet „helårsbeboelse“. Det vil, hvis dette ord bibeholdes i det lovforslag, der vedtages her, blive ret let at omgå bestemmelsen,

og det er særlig let for den, som har mange penge. Vi ser jo beboelser, som bruges til sommerbeboelse ved den nordsjællandske kyst, huse, der er indrettet sådan, at de kunne bebos hele året, endda af flere familier. En mand, der har råd, kan gøre den slags ting og påstå, når han bygger, at det er et sommerhus. Det bliver vanskeligt at forbyde det, og det bliver svært at kontrollere, om han bruger huset hele året. En mand med færre penge vil ikke have disse muligheder for at omgå loven. Der ligger for mig noget socialt i ordet „helårsbeboelse“.

I nr. 15, som er en tilføjelse til den gamle lovs § 25, har vi udtrykket „væsentlig“. Det er et meget væsentligt ord. Vi har det ord i vandløbsloven. Det er væsentligt, fordi det altid gør hele ordningen noget uheldig, idet det rummer mange muligheder for fortolkninger og giver store besværligheder med hensyn til, hvordan loven skal forstås. Det vil jeg også prøve på om vi i udvalget kan få fjernet eller ændret, så at det bliver lettere at have med lovens administration at gøre senere hen.

Det er med meget stor glæde jeg ser, at den højtærede statsminister har fået indføjte bestemmelser om åer og indsøer i forslaget til en forbedret naturfredningslov, idet det bestemmes, at der ikke må bygges i nærheden af indsøer og åer. Det forlanges dog, at åerne eller vandløbene skal være 5 m brede. Det er jo ikke nogen bæk, og det kan vel diskuteres senere, om ikke vi kan gøre det lidt smallere, for der er mange skønne bække, selv om de ikke har den foreskrevne bredde.

Med hensyn til vore vandløb — det synes jeg også er noget, der stærkt tangerer spørgsmålet om naturfredning — er der i nogle år foregået voldsomme udretninger af vore åer og vandløb, og det ændrer i høj grad landskabsbilledet og gør det mindre smukt. Jeg ved udmærket, at det er af hensyn til økonomiske interesser; men det er for mig et spørgsmål, om vi ikke betaler dette for dyrt i forhold til, hvad landmændene indvinder ved en sådan ændretning. I øvrigt skader det fiskeriet, men dette er jo ingen fiskerilov, så det skal jeg holde mig lidt fra. Jeg mener imidlertid, at da det er en lov, der beskæftiger sig med at værne om naturens skønhed, kan vi ikke